

ΕΤΟΣ 64ον

29 Μαΐου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3287)

ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Γεμάτη στερεότυπα ή ζωή του ανθρώπου. Γεμάτη από θεωρήσεις και πιστεύματα, πού χωρίς να πολυσκέπτεται τά αποδέχεται παθητικά, είτε γιατί τό κοινωνικό ή τό οικογενειακό περιβάλλον του τά καλλιεργεί, είτε γιατί ή καθημερινότητα ή ή ανάγκη του τά επιβάλλει. Πολλές δέ φορές, κατά τή διαδικασία δημιουργίας και επιβολής των στερεοτύπων αυτών, αναζητείται ή βοήθεια θεσμών, φορέων, συγγενών ιδεολογιών, ακόμη και τής Έκκλησίας, σέ μία προσπάθεια εκμετάλλευσης του κύρους και τής διεισδυτικότητάς της στον λαό.

Ποιό τό πρόβλημα μέ τά στερεότυπα; Μά τό γεγονός ότι λειτούργουν δογματικά και έγκλωβίζουν τή σκέψη, τυποποιώντας τη σέ συγκεκριμένες παραμέτρους, πέραν των όποιων δέν μπορεί νά έπεκταθεί. Έκτός δέ από τίς άγκυλώσεις στον τρόπο του σκέπτεσθαι, τά στερεότυπα είναι υπεύθυνα και γιά τήν καλλιέργεια προκαταλήψεων και αποκλεισμών στην καθημερινότητα του ανθρώπου, πού όχι μόνον έπηρεάζουν τίς διαπροσωπικές σχέσεις, αλλά και ευθύνονται είτε γιά τήν αποδόμηση, είτε γιά τήν καρκινωματική δυσμορφία του κοινωνικού ιστού.

Ό Χριστός ξεπερνά τά κοινωνικά στερεότυπα

Ό συμπεριφορά του Χριστού όπως περιγράφεται στό σημερινό Ευαγγέλιο, είναι τουλάχιστον άπρόσμενη και πρωτόγνωρη. Γι' αυτό κι όσοι γίνονται κοινωνοί αυτών των ενεργειών του, κατά τήν περικοπή «θαυμάζουν», δηλαδή καταλαμβάνονται από έκπληξη γιά τό πρωτοφανές πού διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια τους, «κουμπώνονται» και περιμένουν εξηγήσεις εκεί πού ένδεχομένως δέν χρειάζονται! Ποιοί «θαυμάζουν»; Όλοι όσοι αναφέρονται στή σημερινή περικοπή έκτός από τον Χριστό. «θαυμάζουν» οι μαθητές, «θαυμάζει» ή Σαμαρείτιδα, «θαυμάζουν» οι συμπατριώτες της... Γιατί;

Ό Χριστός ξεπερνά στερεότυπα και διαλύει προκαταλήψεις αιώνων! Άναιρεϊ στην πράξη έναν τρόπο σκέψης πού φρόντιζε νά καλλιεργεί τίς διακρίσεις

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. δ' 5-42)

Τό ζωντανό νερό

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δέ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθεζέτο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. Ἔρχεται γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γάρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὕσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μεζίζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθθ' ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῆται προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ, ἠρώτων αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωθὸν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωθὸν ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐτι τετραμήνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδού, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ στείρων ὁμοῦ χαιρῇ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ

σπείρων, και ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὁ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, και ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· και ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Και πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, και οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί, ὑψώνοντας φραγμούς, νά μεθοδεύει τὴν κατάργηση τῆς ἀγάπης. Στό ὄνομα αὐτῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν κάθε ἄνθρωπο, ὁ Θεὸς ἔρχεται καί δρᾷ ἔξω ἀπὸ κάθε καθωσπρεπισμὸ καί κοινωνικὴ συμβατικότητα. Τί κάνει;

Ὁ Χριστὸς «διαλέγεται» μὲ τὴ Σαμαρείτιδα

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, διαλέγεται! Κάθεται και συζητᾷ Αὐτός, ὁ φημισμένος διδάσκαλος, ὁ ἀξιολεβαστος και ἀποδεκτὸς ἀπὸ τῆ συντριπτικῆ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Ἀντὶ νά διεκδικεῖ τὸν ἐξουσιαστικὸ μονόλογο, τό μονοφωνικὸ κήρυγμα, τό ἀπόλυτο τῆς αὐθεντίας, Αὐτὸς συζητᾷ και καταδέχεται ν' ἀκούσει ὄχι μόνον ἀπορίες, ἀλλῆ και ἀντιθέσεις και ἀμφισβητήσεις και ἀντιρρήσεις.

Ἐπειτα, καταδέχεται νά συζητήσει μὲ ἀλλόθρησκο! Οἱ Σαμαρεῖτες εἶχαν ἀπὸ καιρὸ διαφοροποιήσει τὴν πίστη τους σέ σχέση μὲ τὸν ἰουδαϊσμό, καθὼς εἶχαν ἀποδεχθεῖ ἔντονα εἰδωλοθητρικὰ στοιχεῖα. Παρ' ὅλ' αὐτὰ, ὁ μόνος κήρυκας τῆς ἀληθείας δέν τοὺς ἀπορρίπτει, οὔτε τοὺς ἐπιτιμᾷ, ἀλλῆ τοὺς φωτίζει και τοὺς ἀποκαλύπτει ἐξίσου τὴ μοναδικότητα τῆς πίστες.

Καταδέχεται νά συζητήσει μὲ ἀλλόφυλο! Τὴν ἐποχὴ πού, παρά τὴ ρωμαϊκὴ κατάκτηση, οἱ διακρίσεις και οἱ ἀντιθέσεις μεταξύ τῶν γειτονικῶν λαῶν γνώριζαν ἔξαρση, ὁ κατά τό ἀνθρώπινο Ἰουδαῖος Χριστὸς συνομιλεῖ μὲ τοὺς κατεξοχὴν ἐχθρούς.

Ναί, καταδέχεται νά συζητήσει μὲ ἀλλόφυλο! Ὅταν μία ἀπὸ τίς εὐχαριστίες πού ἀναπέμπονταν τότε στὴν καθημερινὴ λατρεία τῆς Συναγωγῆς ἦταν «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε (...), ὅτι οὐκ ἐποίησάς με γυναῖκα», ὁ Χριστὸς συνομιλεῖ μὲ τὴ Σαμαρείτιδα. Ὅταν ὑπῆρχε παράγγελημα ραββινικὸ « Ἄς κατακαίωνται οἱ λόγοι τοῦ νόμου μᾶλλον παρά νά διδάσκωνται εἰς γυναῖκας», ὁ Χριστὸς διδάσκει στὴ Σαμαρείτιδα θεολογία και τὴν καθοδηγεῖ στὴν ἀλήθεια τῆς πίστες.

Δοκιμάζει τίς ἀντοχές τῶν μαθητῶν του! Ἐνῶ ἀποροῦν και παρατηροῦν τὸν διάλογο, σιωπῶντας ταυτόχρονα ἀπὸ διάκριση και σεβασμὸ στὸν Διδάσκαλο, ὁ Χριστὸς δέν τοὺς ἐξηγεῖ τίποτε, ἀκριβῶς γιατί δέν ὑπῆρχε τίποτε νά ἐξηγήσει. Δέν εὐθυνόταν Αὐτὸς γιὰ τὰ κοινωνικά, φυλετικά, διαφυλικὰ και θρησκευτικὰ ἀκόμη στερεότυπα πού ἡ πονηρία και οἱ σκοπιμότητες τοῦ κόσμου τοὺς εἶχαν

29 Μαΐου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾗ ὁ Χριστός μεσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».
Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 328).
(Ἐπέτειος ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουνίου, τοῦ Τυφλοῦ.
Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.

καλλιεργήσει. Κι ἔτσι ἀπλῶς, χωρὶς ἓνα λόγo, τοὺς ὀδηγεῖ στό νά ἀναηλογισθοῦν τί παράδειγμα τοὺς δίνει καί τοὺς ἀπελευθερώνει ἀπό ὅλα αὐτά, ἀναδεικνύοντας τήν προτεραιότητα τῆς διακονίας τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγάπης!

Ἀδελφοί μου, ἡ ὑπέρβαση τῶν ὅποιων σχημάτων τοῦ κόσμου αὐτοῦ εἶναι ὑποχρεωτική, ἂν θέλουμε νά ἀποκτήσουμε «νοῦν Χριστοῦ». Ἡ ἀπελευθέρωσή μας ἀπό στερεότυπα, προκαταλήψεις καί συμβατικότητες εἶναι μονόδρομος στήν προσπάθειά μας γιά τήν κατάκτηση τῆς ἀγιότητας. Τελικά, ἡ πνευματική ρογική, ἡ ὁποία «οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», εἶναι ἡ μόνη σωτήρια γιά τήν ἐπίλυση τῶν ὅποιων προβλημάτων καί τοῦ κόσμου τούτου!

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

JEAN DANIELOU
ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 176)

Τό νά μιλάει κανεῖς γιά τοὺς Ἀγγέλους δέν εἶναι ἄκαιρο. Διαπιστώνουμε ὅτι οἱ γνωστότεροι Ἅγιοι καί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἔζησαν ἐξοικειωμένοι μέ αὐτούς. Καί ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση τοὺς παραχώρησε ἓνα εὐρύ πεδίο στή θεολογία της.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργητής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυνση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr